

og fremstille det, som om der ikke er andre, der er optaget af det. Altså mit billede med hensyn til Folketinget er faktisk, at der er en meget bred optagethed af den problemstilling, og at de fleste af os anser den for at være svær indimellem, fordi der er dilemmaer i det, men at det ikke desto mindre er noget, som det er meget vigtigt at vi hele tiden både diskuterer og holder under nøje, om jeg så må sige, overvågning, for at der ikke sker en udvikling, som ikke er den, vi politisk mener vi kan stå ved.

Og når vi så i øvrigt skal ned i det helt konkrete, ja, så er det måske mere detaljen, der adskiller med hensyn til det her, end det er spørgsmålet om nogle forskellige grundholdninger. Jeg tror faktisk, at der hos de allerallerfleste i det her Folketing er en holdning om, at den enkelte har et krav på en retssikkerhed, en retsbeskyttelse, i forhold til sin personlige, private sfære, men at der kan være en række situationer, hvor der er nogle dilemmaer, vi er nødt til at forholde os til.

Jeg vil sige til Venstres ordfører, fru Birthe Rønn Hornbech, at jeg er glad for, at Venstre vedstår den aftale, vi lavede, og det lovforslag, vi vedtog i fællesskab i maj sidste år. Derimod synes jeg nok, at det, der fulgte efter fru Birthe Rønn Hornbechs sætning »men vi stillede vore betingelser«, i hvert fald igen forsøgte at sende signaler om, at der var nogle meget store forskelle på, hvad Venstre mente var acceptabelt, og hvad regeringen mente var acceptabelt.

Fru Birthe Rønn Hornbech ved, at jeg var meget omhyggelig med, helt uanset hvad der lå af udvalgsarbejde forud med embedsmandsindstillinger, på regeringens vegne at sige, at det, vi skulle forholde os til, var en regel, hvor det grundlag, som man i givet fald kunne blive registreret på, skulle være objektivt.

Den pågældende, der blev registreret, skulle have meddelelse om, på hvilket grundlag vedkommende blev registreret, og den pågældende skulle have en adgang til at få sagen prøvet.

Derfor mener jeg faktisk ikke, at der på nogen måde var uoverensstemmelse i det hovedindhold, der var dér. Det var sådan en formulering af, hvordan man nu i Venstre og hos Venstres ordfører var optaget af, at man så også fik en tilstrækkelig sikkerhed for, at det var det, der kom til at ske i praksis. Det var bestræbelser, vi udførte i fællesskab.

Så gav fru Birthe Rønn Hornbech også udtryk for, at borgernes retssikkerhed på skatteområdet var fuldstændig elendig – oversat til

enkle ord. Det, vi i hvert fald bør kunne glæde os over, er, at borgernes retssikkerhed på skatteområdet er blevet væsentlig forbedret siden regeringsskiftet i 1993. Eksempelvis fik jeg en tilslutning til i Folketinget i sidste samling, at hvis det er sådan, at en person vinder en sag, så vil alle andre kunne støtte ret på denne vundne sag og gå lige så langt tilbage som den person, der havde ført sagen, hvor man under de 10 år med borgerlig regering – i øvrigt under hr.

Anders Fogh Rasmussens ministerperiode – fik gennemført, at borgerne kun kunne gå 3 år tilbage, hvor de tidligere kunne gå 5 år tilbage.

Så hvis det er sådan, at fru Birthe Rønn Hornbech ikke mener, at retssikkerheden er tilstrækkelig, så bør vi i hvert fald kunne glæde os over, at den er blevet væsentlig bedre, end den var. Den blev forringet under Venstre, men er blevet forbedret under den nuværende regering.

Hr. Svend Erik Hovmand, også fra Venstre, var oppe og fremstillede det, som om alle – også på skatteområdet – bare sådan gik rundt og gik ind i folks huse, altså krænkede privatlivets fred. Nu er det ikke et område, som fru Birthe Rønn Hornbech har været så meget inde på, for det er først og fremmest blevet behandlet på skatteområdet. Der er skrevet mange artikler af Venstres og De Konservatives medlemmer af Folketinget, hvor man fremstillede det tilsvarende, da vi havde det under behandling i sidste folketingsamling.

Jeg glæder mig over, at det lovforslag, der blev vedtaget – og det omfattede noget, der ligner mellem 60 og 70 love – blev vedtaget med Venstres stemmer. Loven indeholder ikke en mulighed for, at man kan komme ind i folks private bolig, men det er, hvis der er en sammenblanding mellem erhverv og bolig, meget veldefineret, hvornår man kan komme ind.

Det var i øvrigt en beslutning, som de to partier nåede frem til – og det synes jeg man skal rose dem for – efter at man i Folketingets Skatteudvalg havde gennemført en dialog og en høring med professor Jens Peter Christensen fra Aarhus Universitet, professor Gorm Toftegaard Nielsen fra Aarhus Universitet og advokat Hanne Østergaard, Advokatfirmaet Abild & Skovgaard Larsen, der også er medlem af Advokatrådets Skatteudvalg, og det var efter, at disse havde givet ganske klare udlægninger af, hvorfor det her både var nødvendigt og rigtigt, at der var et meget bredt flertal, som vedtog den pågældende lov.